Wolmeri-linnas: 1) 25mal Nääri-kuu p., lina-laat, 6 p. 2) 25mal Heina-kuu pääwal. 3) 21sel Mihkli-kuu p. 4) 25mal Talwe-kuu, lina-laat.
Wolweti-m.: 16mal Talwe-kuu, lina-laat.
Wõnnu-linnas: 1) 15mal Küünla-kuu pääwal, lina-laat. 2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p. 4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laat.
Wõõbsus, Räpina kihelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu paäwal, Nigula-laat. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.
Wõru-linnas: 1) 9mal Nääri-kuu pääwal, lina-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-k. p. weikse-laat. 6) 10mal Leik-k. p. 9) 24mal Mihkli-k. p., Mihkli-laat. 8) 9mal Wiina-k. p lna-laat. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab lina, weikse ja hobuse-laata 6mast kunni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kunni 23mal Mihkli-kuu pääwani.

Kaks wenda.

Ühel pool ja teisel pool sõiduteed G. linna alewis, seisiwad kaks suurt põllu-kodanikkude maja. Siinpool elas üks Weidner ja sealpool elas üks Weidner. Kes aga ei teadnud, et nemad wennad oliwad, see ei oleks iialgi uskunud, et ü k s ema neid mõlemaid oma südame all kannud ja ühe isa käsi neid juhatanud. Püha kirja sõna: „Waata, mis hea ja mis lõbus on see, et wennad, ka

ühes elawad," ei olnud mõlemad Weidnerid wist iialgi õppinud, oliwad ehk küll waheşt ka koolis õppinud ja kuulnud, aga siis oli see üheşt kõrwast sisse, teiseşt wälja läinud, südamesse ei olnud see ulatanud.

Wõeramad kui wõerad üksteiseşt mööda lähewad, läksiwad need wennad üksteiseşt eemale, kui kord uulitsal kokku saama juhtusiwad. Nemad ei ütelnud mitte „tere homikut" ega soowinud „head teed", ei waatanudki üksteise peale. Oleks üks teise silma waatanud ja sealt isa ehk ema mälestust leidnud, ehk oleksiwad nende käed ja südamed siis ka kergemini kokku juhtunud.

Aga silmad ei otsinud ennaşt ja südamed ei leidnud ennaşt, kui ka meeste pead juba elu aastate ja murede all walgeks läinud oliwad; rahu pidada ja rahu otsida ei olnud nemad elu koolis mitte õppinud. — „Need on kõwad pead", ütlesiwad naabrid, ja neil oli õigus.

Ristiusu wäljaspidişt wiisi pidasiwad mõlemad Weidnerid hoolega kinni, mõlemad käisiwad kirikus, harjunud wana wiisi järel, milleşt Karl ega Eduard ei lahkunud. — Kui juhtus, et nemad jutlust kuulsiwad rahu pidamiseşt, unustamiseşt ja andeksandmiseşt, siis mäsisiwad ennaşt mõlemad kindlamini kuue sisse, igaüks sirutas ennaşt ja Karl mõtles: „seda wõib Eduard tähele panna,"